

prima instanță - A. Andronic
instanța de apel - V. Pruteanu, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Nichita,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Nichita împotriva executorului judecătoresc George Boțan cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Ion Nichita, admis apelul declarat de executorul judecătoresc George Boțan, casată hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 22 septembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

c o n s t a t ă

La 22 mai 2014, Ion Nichita a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc George Boțan cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Ion Nichita a indicat că prin hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 12 noiembrie 2013, a fost constatat neîntemeiat refuzul executorului judecătoresc George Boțan privind restituirea cheltuielilor de executare avansate pentru executarea documentului executoriu nr. 2po-168/10 din 3 iulie 2010. Executorul judecătoresc George Boțan a fost obligat să-i restituie lui Ion Nichita cheltuielile de executare avansate în mărime de 6312,45 lei.

Prin decizia irevocabilă Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 12 noiembrie 2013.

La fel menționează că prin decizia în cauză s-a constatat că executorul judecătoresc George Boțan nu a fost în drept de a pretinde și să beneficieze de cheltuielile de executare avansate de la Ion Nichita, inclusiv de onorariu. De asemenea, menționează că au fost considerate ca abuzive și neîntemeiate acțiunile executorului judecătoresc George Boțan privind neexecutarea în termen a obligației de restituirea a

cheltuielilor de executare avansate, prin urmare ultimul a folosit fără justă cauză sumele de bani avansate, care avut obligația de a restitui banii la momentul solicitării sau în cel mult 3 zile lucrătoare.

Consideră că această obligație nu a fost executată în termen, deoarece cererea de restituire a cheltuielilor avansate a fost depusă la 28 mai 2012, deci scadența obligației de restituire a banilor a survenit încă la data de 31 mai 2012.

Astfel, pînă la depunerea cererii de chemare în judecată (22 mai 2014), pentru întîrzierea executării obligației de restituire a banilor, dobînda constituie 1513 lei.

Ion Nichita solicită încasarea de la executorul judecătoresc George Boțan a dobînzii de întîrziere în mărime de 1513 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 10 iulie 2014, Ion Nichita a depus cerere cu privire la majorarea pretențiilor, solicitînd încasarea de la executorul judecătoresc George Boțan a dobînzii de întîrziere în mărime de 1513 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 878 lei ce constituie cheltuieli de deplasare (f.d. 38).

Ulterior, la 10 septembrie 2014, Ion Nichita a depus cerere cu privire la majorarea pretențiilor, solicitînd încasarea de la executorul judecătoresc George Boțan a dobînzii de întîrziere în mărime de 1702 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 978 lei ce constituie cheltuieli de deplasare (f.d. 42).

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 22 septembrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial. De la executorul judecătoresc George Boțan a fost încasată în beneficiul lui Ion Nichita dobînda de întîrziere în mărime de 1702 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 262 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Ion Nichita, admis apelul declarat de executorul judecătoresc George Boțan, casată hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 22 septembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 06 februarie 2015, Ion Nichita a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea ce ține de respingerea pretențiilor de încasare a cheltuielilor de transport, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri de admitere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în instanța de recurs.

Recurentul Ion Nichita, în motivarea recursului a menționat că instanțele ierarhic inferioare nu au fost suficient de explicite în ceea ce privește soluțiile adoptate. Mai mult ca atît, instanța de apel nu a luat în considerație constatările instanței de judecată cuprinse în decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014.

Prin urmare, consideră că hotărîrile atacate cu recurs sunt nemotivate, fapt ce constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

De asemenea, a menționat că prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, instanța a constatat că după conexarea procedurilor de executare, executorul judecătoresc Sărătură Nelea, în baza încheierii executorului judecătoresc George Boțan din 25 iulie 2011 privind încasarea de la debitorul Ursu Petru a cheltuielilor de executare în mărime de 6012,45 lei, a transferat la data de 27 septembrie 2012 la contul executorului judecătoresc George Boțan o parte din cheltuielile de executare și anume suma de 1275 lei. Astfel, instanța de apel a omis aceste constatări și

anume faptul că din contul debitorului procedurii de executare a fost încasată deja o parte din cheltuielile de executare și anume suma de 1275 lei, ea fiind transferată încă odată la 27 septembrie 2012 la contul executorului judecătoresc George Boțan pentru a fi restituită creditorului Ion Nichita, fapt care a avut loc cu o întârziere de peste 2 ani. Prin urmare, pentru întârzierea executării obligației de restituire a banilor în termenii stabiliți la art. 41 al. (3) Cod de executare, se face vinovat anume executorul judecătoresc George Boțan și nici decum debitorul procedurii de executare Ursu Petru.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 10 decembrie 2014, a fost expediată în adresa părților la 25 decembrie 2014 (f.d. 102), astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Nichita, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Nichita ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Nichita se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari